

19. BÖLÜM

SAFRANBOLU'NUN TANINMASINDA ÇELİK GÜLERSOY'UN KATKILARI

(ASMAZLAR KONAĞI - SAFRANBOLU'DA ZAMAN FİLMİ)

- **SAYIN GÜLERSOY'UN NAZİK ÇAĞRISI**
- **ASMAZLAR KONAĞI'NI T.TURİNG KURUMU SATIN ALIYOR**
- **ÇOK ÜNLENECEK BİR BELGESEL FİLM:
“SAFRANBOLU'DA ZAMAN”**
- **TBMM'DE “SAFRANBOLU'DA ZAMAN”
TARTIŞILIYOR**
- **“SAFRANBOLU'DA ZAMAN”
BELGESEL FİLMİ SONRASI**

19. BÖLÜM

SAFRANBOLU'NUN TANINMASINDA ÇELİK GÜLERSOY'UN KATKILARI

(ASMAZLAR KONAĞI - SAFRANBOLU'DA ZAMAN FİLMİ)

Türkiye Turing ve Otomobil Kurumu'nun Genel Müdürü Çelik GÜLERSOY'un Safranbolu'nun tanınması yoluyla korunması sürecindeki önemli işlevine özellikle değinmenin, bir hakkın teslimi ve kadirbilirlik gereği olduğu öncelikle vurgulanmalıdır. Kurumunun kaynaklarını İstanbul dışında da kullanma gereğini duyarak, Sayın GÜLERSOY'un Safranbolu'yu ilgi alanına almasına, Safranbolu'nun çok şeyler borçlu olduğu asla yadsınamaz.

• SAYIN GÜLERSOY'UN NAZİK ÇAĞRISI

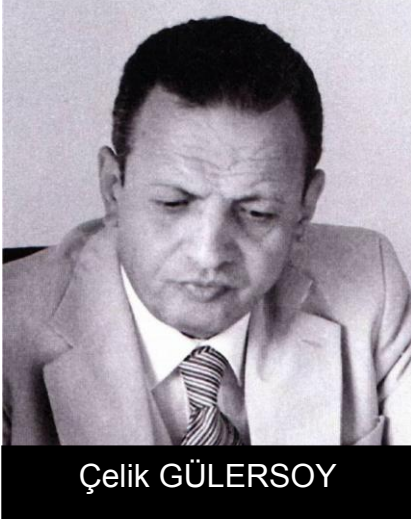
İstanbul'da; Sultanahmet'teki "Yeşil Ev", Emirgan Korusu'ndaki "Sarı Köşk", Yıldız Parkı'ndaki "Malta Köşkü", "Çamlıca Tepesi", Ayasofya'da "Soğukçeşme Sokağı" gibi çok önemli tarihsel, sosyal ve turistik mekanları İstanbul'a kazandırmış ve sınır kapılarında ülkeye giriş çıkış yapanlara kolaylıklar sağlayacak biçimde düzenlemeler yapmış bulunan Çelik GÜLERSOY'un Safranbolu'ya olan ilgisi, 1 inci ve 2 nci Safranbolu Mimari Değerleri ve Folkloru Haftaları'nın basın yayın organlarında geniş biçimde yer almasının ardından başladı.

Önce "T.Turing ve Otomobil Kurumu Belleteni" adıyla yayımlanan Kuruma ait derginin Temmuz-Ağustos/1976 tarihli sayısının tamamını Safranbolu'ya ilişkin yazı, yorum ve haberlere ayırdı; sonra Safranbolu hakkında görüşmeler yapmak üzere, Metin SÖZEN aracılığıyla beni İstanbul'a davet etti.

Belediye ile İTÜ arasındaki eşgüdümün sağlanmasında ve Safranbolu Haftalarının düzenlenmesinde çok değerli yardım ve katkıları olan Karabük Demir-Çelik Fabrikaları'nın teknik elemanlarından Yük.Müh. Mimar Yavuz İNCE ile birlikte, Safranbolu'ya gönderilen Turing Kurumuna ait özel otomobile İstanbul'a gittik; Şişli'deki Kurum binasında Çelik GÜLERSOY, Metin SÖZEN'le beraber bizi bekliyordu.

Dördümüz birlikte yemeğe çıktık. Tarabya'da deniz kıyısında bir lokantada Safranbolu'yu konuştuk. Sayın GÜLERSOY, Safranbolu'da bir konak alıp, konaklama tesisi olarak hizmete açmayı ve Safranbolu'yu tanıtan bir belgesel film yaptırmayı düşündüğünü söyleyerek, benim görüşümü sordu,

yardımcı olmam dileğinde bulundu. Her türlü yardıma, benimle birlikte tüm Belediye personelinin ve hatta tüm Safranboluluların sevakerek koşacakları konusunda güvence verdim.

Çelik GÜLERSOY'la ilk kez karşılaşıyordum; Tarabya'daki yemekle ilgili iki anıma değinmek isterim. Sayın GÜLERSOY kendisinden bahsederken, bir yeri geldiğinde, Kurum Genel Müdürü olarak aylığının net 20.000 lira olduğunu, bu paranın 2.000 lirasının, bekar bir kişi olarak, birlikte oturduğu annesiyle kendisinin geçimini sağlamaya yettiğini, kalan paranın tamamını kitap alımına ayırdığını; özellikle yurt dışında Osmanlı dönemi ve İstanbul'la ilgili eski kitapları arayarak satın aldığını, aynı amaçla İstanbul'daki Sahafıarı da dolaştığını ve çok zengin bir kitaplığı bulunduğunu anlattı.

Türk turizmine ilişkin görüş ve yaklaşımlarının yanı sıra, kitap toplamakla ilgili bu özelliğini de, takdir ve hayranlıkla dinledim. Nitekim, daha sonra Ayasofya'da Soğukçeşme Sokağı'ndaki restore ettiği evlerden birinde kurduğu "*İstanbul Kitaplığı*", hiç kuşkusuz bu kitaplarla büyük bir değer ve önem kazanmış bulunmaktadır.

İkinci anım kendimle ilgili... Sayın GÜLERSOY, Tarabya'da balık yemek gerektiğini söyleyerek, komilerin getirdiği tepsideki balıklardan hangisini tercih ettiğimi sordu; sahilde yaşamadığım için özel bir bilgim ve tercihim olamayacağını, kendisinin beğendiği balığın benim de tercihim olacağını söyledim. Balıkları yedikten sonra, tatlı tercihim sordu, "*tercih ettiğiniz balık güzeldi, tatlıda da size uyacağım*" dedim. "*Armut tatlısı*" istedi, bana da geldi. Armut biçiminde ve rengindeydi.

Görünüşe göre bu tatlının, armut meyvesinden yapılmış olduğunu düşünerek, elime bıçağımı çatalımı alıp yemeğe kalkıştım. Meğer konulduğu kaptaki armut şeklini almış, dış yüzü hafif katılaşmış ve daha sonra yeşil renk verilmiş sütlaç tatlısıymış. Bıçağımla kesmek istediğimde içindekiler tabağı yayıldı. Sayın GÜLERSOY'un bu tatlının tepesinden açılacak bir delikten tatlı kaşığıyla yenmesi gerektiğini söylemesi üzerine çok utandım.

Acelecilik kişiliğim beni zor durumda bırakmıştı; oysa beklemeli, Çelik GÜLERSOY'un nasıl yediğini görüp, onu taklit etmeliydim. Aradan 30 küsur yıl geçti; böyle bir tatlıya hiçbir yerde rastlamadım; ancak bilmediğim bir şeyi de, bilenleri izlemeden bir daha yemeğe kalkmadım.

Gece kalmak üzere benim adıma, T.Turing Kurumu hesabına Maçka Oteli'nde yer ayrılmıştı. Bu otel, o sıralar T.C. Emekli Sandığı'nın yaptırdığı İstanbul'un çok yeni otellerinden biriydi. Döşeme, demirbaş ve teçhizatın benim daha önce görmediğim özellikleri vardı ve sanırım bir kısmı da yurt dışından getirilmişti. Nitekim kaldığım odanın içerden nasıl kilitleneceğini bir türlü keşfedemedim, kapı üzerinde içerde anahtar deliği yoktu, mandal üzerindeki düğmeye basmak gerektiğini, o tip kapı kilit düzenleri, daha sonraları yaygınlaşınca öğrenecektim.

● ASMAZLAR KONAĞI'NI, T. TURING KURUMU SATINALIYOR

Yavuz İNCE ile beni, İstanbul'a getiren T.Turing Kurumu'na ait otomobil, ertesi gün Safranbolu'ya geri götürdü, gelişimizde olduğu gibi, dönüşümüzde de Bolu'daki aynı Kuruma ait "*Koru Motel*"de ağırlandık. Beklemediğim bir ilgiye mazhar olmuş, Safranbolu ile ilişkili düşünülemez boyutlarda olağanüstü girişimler ve yatırımlar programlanmıştı.

T.Turing Kurumu için satın alınacak en uygun evin Beybağı'ndaki Asmazlar Konağı olduğunu düşünüyordum. Konağın sahibi Hacı Sabri ASMAZ amca, binanın mülkiyetini kızları Seniha-Sabiha Hanımefendilere devretmişti. Konağın damadı, Demirbank Müdürü Mehmet MEMİŞOĞLU ile görüştüm, olumlu yaklaşım sergiledi, eşi Sayın Sabiha Hanımefendi ve baldızı İstanbul'da oturuyordu.

Ekim/1976'da ilk kez Safranbolu'ya gelen ve Asmazlar Konağı'ndan ve Safranbolu'dan çok etkilendiğini söyleyen Sayın GÜLERSOY'un konağın sahipleriyle İstanbul'da görüşme ortamı sağlandı ve sonuçta Kasım/1976'da 400.000 lira bedel karşılığı konak, T.Turing ve Otomobil Kurumu'na satıldı.

Hürriyet Gazetesi'nin 24 Aralık 1976 tarihli nüshasında yer alan, kendisiyle yapılan bir röportajda Çelik GÜLERSOY, "*...Asmazlar Konağı Türk tipi bir otel olacaktır. Türkiye'de böyle bir otel yoktur. Bunu ilk kez biz gerçekleştireceğiz. Turistlerin büyük ilgisini çekecektir. Asmazlar Konağı'nı hizmete açtığımızda bölgede büyük bir canlılık olacaktır.*" demişti.

Konağın restorasyonun ilişkin projenin hazırlanmasını ve uygulanmasını, Kurum'la yapılan anlaşma sonucu İTÜ Mimarlık Tarihi ve Restorasyon Enstitüsü üstlendi ve hemen 1977 yılı ile birlikte çalışmalara başlandı. Ancak binanın onarımının bitirilmesi çok gecikti. Bu gecikmede, Kurum'a ait Bolu'daki Koru Motel'in yanması ve Kurum kaynaklarının yenisinin yapılması için kullanılmasının etken olduğu söylendi. Bu arada 1980 sonrasında, Turgut ÖZAL'ın Başbakanlığı döneminde, sınır kapılarında triptik işlemleri yapmak yetkisinin Kurumdan alınması da, parasal kaynak açısından önemli bir darboğaz oluşturmuştu.

Asmazlar Konağı, satın alındıktan 14 yıl kadar sonra 1990'ların başında hizmete aılabildi; zgn yapısı, tarihsel bir mekanla tümüyle uyumlu döşemesi, Turing'e özgü özenli servisi ve evre düzenlemesi ile birlikte, Safranbolu'nun en gözde konaklama tesisi oldu.

SAFRANBOLU HAVUZLU ASMAZLAR KONAĞI (Fotograf: Aytekin KUŐ)

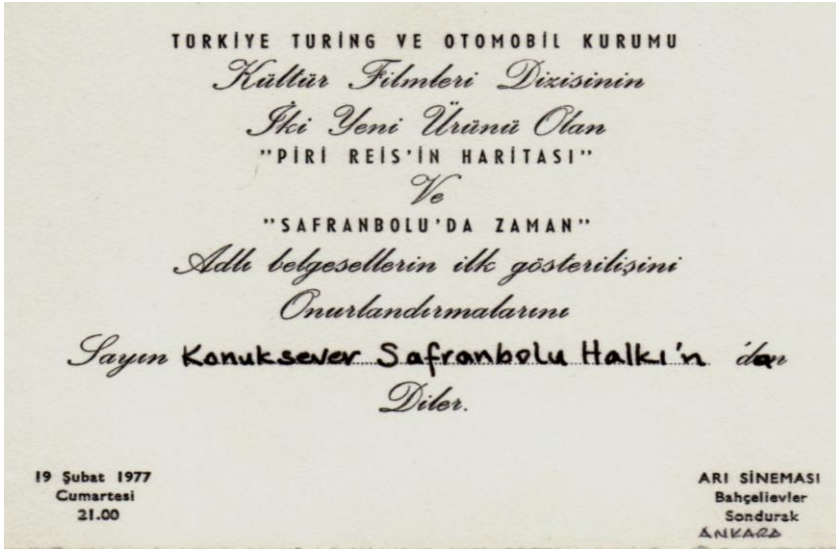
İstanbul'da kültürel değerlere sahip çıkılmasında örnek uygulamalarıyla her kesimin övgüsünü kazanmış bulunan T.Turing ve Otomobil Kurumu'nun ilgi alanının, sadece İstanbul ile sınırlı olmadığının en güzel kanıtını oluŐturan bu konak, elik GÜLERSOY'un zen ve zevkini yansıtan, Safranbolu'nun ilk zgn konaklama tesisidir

● **ÇOK NLENECEK BİR BELGESEL FİLM: "SAFRANBOLU'DA ZAMAN"**

elik GÜLERSOY'un İstanbul-Tarayba'daki görüşmemizde sözünü ettiği, Safranbolu ile ilgili belgesel bir film yapımı iŐini T.Turing Kurumu adına ve hesabına Süha ARIN stlendi. 1976 Sonbahar'ında ekibiyle birlikte

Safranbolu'ya gelen Sayın ARIN'a Belediye olarak her türlü yardım ve kolaylık gösterildi. Ekibinde, ilerde televizyonların ünlü yapımcıları olarak tanınacak Yalçın YELENCE gibi genç yönetmen yardımcıları vardı. Yapılan belgesel filme "Safranbolu'da Zaman" adı verildi. Renkli ve 40 dakika süren bir film idi.

Safranbolu'da Zaman belgeselinin galası 19 Şubat 1977 Cumartesi gecesi saat 20.00'de Ankara'da Arı Sineması'nda yapıldı. Galaya, T.Turing ve Otomobil Kurumu tarafından Safranbolu halkı, özel olarak davet edilmişti. Üç otobüsü dolduran hemşehrilerle birlikte Ankara'ya gidildi; gece Safranbolu'ya dönüldü.

Film başlamadan önce tefebaş giymiş kızlarımız seyircilere lokum ikram ettiler. Bakanlar, parlamenterler, kordiplomatik, üst dereceli bürokratlar, sanat, ve kültür çevrelerinden ilgililer T.Turing Kurumu'nun davetlisi olarak hazır bulunuyorlardı. Sinemanın Safranbolulara ayrılan bölümünde, İlimiz Zonguldak'ın Milletvekili ve Ana Muhalefet Partisi CHP'nin Genel Başkanı Bülent ECEVİT de, bizlerle beraberdi; eşi de yanındaydı. Filmi eşim ve ben, kendilerinin yanında oturarak izledik.

Önce, Ali ULVI-Levent DÖNMEZ yönetiminde, yine T.Turing tarafından yaptırılan "Piri Reis'in Haritası" belgeseli, sonra "Safranbolu'da Zaman" gösterildi. Safranbolu'da Zaman filmi, kurgu, görüntü, söz, anlatım ve müziğiyle tıklım tıklım dolu sinemadaki izleyicileri ve bu arada Sayın ECEVİT'leri çok etkiledi. Filmi yapan Siyasal Bilgiler Fakültesi Basın Yayın Yüksek Okulu öğretim görevlilerinden Süha ARIN'ı ve yardımcılarını Bülent ECEVİT'le birlikte kutladık. Sayın ECEVİT, beni ve benim şahsımda, tarihsel mimarlık değerlerine sahip çıkan Safranboluluları da kutladığını bildirdi.

Film daha sonra, 23.02.1977 gecesi İstanbul'da Harbiye Konak sinemasında davetlilere gösterildi ve bir gün sonra 24.02.1977 tarihinde de saat 21.30'da Televizyonda, o zamanın koşullarında siyah beyaz olarak yayımlandı. Yayım renkli olmamasına karşın, kamuoyunda büyük yankı yarattı. Televizyonda yayımlanacağı günün gazetelerinin televizyon programlarına yer verilen sütunlarında çok geniş biçimde Safranbolu belgeseline değinildiği gibi, daha sonraki günlerde de, gazetelerin sanat ve kültür haberleri ile eleştiri ve yorumlara ayrılan sayfalarında da, sık sık Safranbolu'da Zaman filminden bahsedilmeye uzun süre devam olundu.

● TBMM'DE “SAFRANBOLU'DA ZAMAN” TARTIŞILIYOR

Safranbolu'da Zaman filminin, politika alanında ilginç bir tartışmaya neden olduğuna da değinmeliyim. Cumhuriyet Gazetesi'nin 25.01.1979 tarihli nüshasının Ankara Kulisi sütununda, “*Babasının Mezarı*” başlıklı haberde, TBMM'nin ilgili komisyonunda Kültür Bakanlığı bütçesi görüşülürken söz alan Safranbolulu hemşehrimiz, AP Ankara Milletvekili Sebati ATAMAN'ın Televizyonda yayımlanan Safranbolu'da Zaman filmiyle ilgili olarak “*TRT bu programda Safranbolu mezarlığını gösteriyordu. Tam babamın mezarına geldi. Fakat babamın mezarı gösterilmedi. AP'lilerin televizyonda gösterilmemeleri babalarının mezarlarına kadar uzandı mı?*” dediği yazılıydı. Hemen Plan ve Bütçe Komisyonu üyesi Zonguldak CHP Milletvekili Avni GÜRSOY'a bir mektup yazarak, Sebati ATAMAN'ın komisyonunda yaptığı konuşmanın tutanaklara geçen tam metnini bana göndermesini rica ettim. Gelen metinden kimi paragrafları aşağıya alıyorum:

“...Safranbolu kasabasında ayrı bir yerde, müstakil bir mahalle halinde eskiden Rumlar otururdu. Mübadelede bunlar gittiler. Eskiden buraya Kıranköy denirdi, şimdi yeni adı Misakimilli Mahallesidir. Burada da Safranbolu kasabasındaki evlerin, mimari eserlerin genel karakterine uygun Rum evleri vardı. Bunlar kasabadaki evler kadar böyle değerli olmasa da yine aynı mimari şekildeki evlerdir.

Safranbolu'daki eski evleri değerlendirirken..bir Rum evinin filmini çekersek, şimdi onun Rum evi olduğunu Safranbolu'da bilen ancak benim yaşımda insanlar var... onlar 5-10 kişiden ibaret... Yunanlılar nasıl Karagözü benimsedilerse, böyle bir filmi alırlar, efendim bunu Türk evi diye getiriyorlar...derler. Binaenaleyh, Misakimilli mahallesini şu değerlendirmelerin dışında tutmakta bu neviden fayda vardır...

Safranbolu'da benim babamın mezarı vardır. Benim babam Safranbolu'da Milli Mücadelede Müdafaai Hukuk Cemiyeti'nden başlayarak, yaşlanması dolayısıyla ayrıldığı politika hayatının sonuna kadar, Müdafaai Hukuk Cemiyeti sonradan Halk Fırkası oldu, sonra Halk Partisi oldu. Halk

Fırkasının evvela mutemedi... .sonuna kadar Halk Fırkası Reisi, İlce İdare Kurulu Başkanlığı vazifesini yapmış bir adamdı ve kendisi doktordu.

Babam vefat ettiği zaman Belediye Meclisi toplandı..babamın şehrin kabristanına değil, şehrin ortasında bulunan bir tepeye gömülmesine karar verdi. Memlekete yaptığı hizmetlere mükafaat olarak. Şehrin her yerinden gözüken bir tepede mezarı vardı. Şimdi filmde dikkat ettim, gösteriyor film manzarayı, tam babamın mezarına geldiği zaman atlıyor. Şimdi babaların günahı diye bir şey vardır, oğullara sürer. Acaba oğlunun Adalet Partili olması bir günah sayılıyorsa, babasına mı teşmil ediliyor...

Sayın bakanın mensup olduğu partinin hemen hemen ölünceye kadar baştan itibaren reisliğini yapmış bir adam benim babam. Sadece oğlu Adalet Partilidir diye filmde dışarı çıkarmanın bir manası olmasa gerek. Eğer kasten çıkarıldıysa, bu partizanlığın tarihe geçecek bir numunesi olur. Kasıt olduğunu zannetmiyorum, işaret etmekle iktifa ediyorum."

Kültür Bakanı Ahmet Taner KİŞLALI ise, yine tutanaklara göre bu konuşmaya verdiği yanıtta, Safranbolu'daki Rum evleri dışarıda tutulursa, asıl o zaman Yunanlılara uluslararası toplantılarda kullanabilecekleri bir kanıt verilmiş olacağını, onların çok övündükleri Yunan uygarlığının, aslında Anadolu uygarlıklarının bir ürünü olduğunu Türkiye olarak savunduklarını, Safranbolu'da Zaman filmini Bakanlığının ve TRT'nin değil, Turing Kurumu'nun SÜHA ARIN'a yaptırdığını, bir sansür söz konusu olmadığını, filmi yapanların da Sayın ATAMAN'ın babasının mezarını göstermemek gibi bir çaba içinde olduklarını sanmadığını söylemiştir.

Ben de Sayın ATAMAN'a gönderdiğim 25.01.1979 tarihli mektupta, CHP'nin iktidarda olduğu 1979 yılında değil, MC Hükümetinin işbaşında olduğu 1976 yılında T.Turing Kurumu'nca yaptırılan bir filmde,

- Kentin genel görüntüsü içinde mezarlık bir an için ekrana gelmiş olsa bile, filmin yapımındaki asıl amacın tarihsel bir kent dokusunun, ilgilenilmezse nasıl bozulacağını sergilemek olduğunu,

- Mezarlığın ekrana getirilmesini gerektiren bir film yapılacak olsa, Safranbolu'ya Kurtuluş Savaşı döneminden itibaren büyük hizmetleri olmuş, her kuşaktan ve her siyasal görüşten Safranbolulularca minnet, şükran, takdir ve hayır duygularıyla yadedilen Dr.Ali Yaver ATAMAN'ın mezarına mutlaka yer verilmiş olacağını,

- Safranbolu Hükümet Konağı'nın 1976 yılı başında yanmasından sonra ilgi ve yardımlarına gereksinme duyan Safranbolu'nun CHP'li Belediye Başkanı'nı, tüm ısrarlarına karşın 5 dakikalık bir görüşme için dahi yanına kabul etmeyen o dönemin Zonguldak AP Milletvekili, halen

Ankara AP Milletvekili Sayın ATAMAN'ın davranışı partizanlık olmuyor da, mezar gösterilmemesi mi partizanlık oluyor, bunun izahını yapamadığımı,

- Safranbolulular olarak tüm büyüklerimize ve özellikle babalarına karşı saygılı olduğumuzu, sadece babalarını ve mezarını hatırladıklarında değil, hemşehrisi olmakla onur ve gurur duyulacak bir kent olan Safranbolu'yla her zaman ilgilenmelerini dilediğimi bildirdim.

Politik kaygılardan kaynaklandığı anlaşılan böyle yanlış bir değerlendirme dışında Safranbolu'da Zaman filmi, tüm izleyenlerce hep olumlu karşılandı. Nitekim film, 1977 yılında Antalya Film Festivali'nde "En iyi belgesel film" seçilerek "Altın Portakal Ödülü"ne de layık bulundu. Safranbolu ve Safranbolu'da Zaman filmi, ikisi birlikte ünlendi; biri diğeri ününü artırdı.

● "SAFRANBOLU'DA ZAMAN" BELGESEL FİLMİ SONRASI

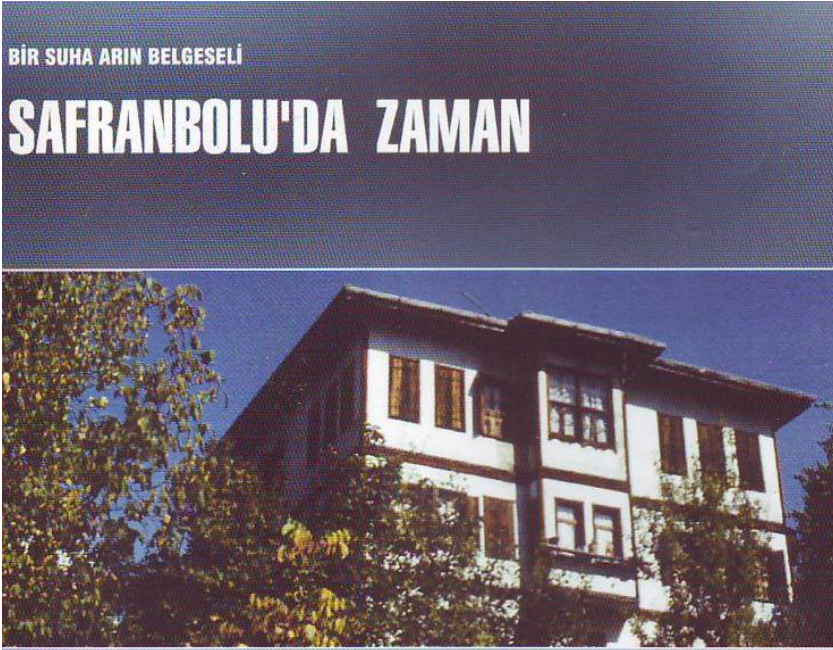
Yandaki fotoğrafta da zaman zaman bir araya geldiğimiz

görüldüğü gibi, filmim çekimi sırasında Süha ARIN tarafından, "Safranbolu'da Zaman" belgesel filminde, geçip giden zamanın Safranbolu'daki olumsuz etkileri gösteriliyor, kültürel değerlerin korunması gereğine dikkatler çekilmek isteniyordu. Filmdeki anlatımlarda kullanılan sözcükler ile ses tonu ve müzik, sürekli hep hüzün içeriyor; film, zamandan yakınmaları içeren, Tahir Cezmi BERKTİN'e ait bir şiirin şu dizeleriyle başlıyordu:

"Yoluma gül serperdi her gün eteklerinden / Gönlümün üzerinde bir tül duvakı zaman / Sonra neden neşemin büktü bileklerinden / Neden beni yollarda böyle bıraktı zaman... Vazgeçtim hayatın baharından yazından / Dur dedim, anlamadı bir kalbin niyazından / Karanlık bir gecede bir çeşmenin ağzından / Düşen damlalar gibi durmadan aktı zaman". Bu dizelerin ardından bir dizi olumsuzlukların sıralandığı, "Ve düşen

damlalar gibi akıp geçen zaman, bir çok şeyi götürdü Safranbolu'dan... zaman içinde yaratılmış, zaman içinde gurur duyularak üretilmiş, zaman içinde yaşanmış bir çok şeyi.." tümceleri ile söylemlere devam ediliyordu.

"Safranbolu'da Zaman" Belgeseli'nin 2000'li yıllarda hazırlanan CD'sinin kapağı

Ancak, Safranbolu'nun bundan böyle kurtarılamayacağı, elden çıktığı izlenimi doğacak biçimde, filmde sergilenen görüntüler ve işlenen tema, Safranbolu'ya olan ilginin artmasında ve sanılanın aksine, Safranbolu'nun korunmasının ivme kazanmasında olumlu bir etken oldu.

Süha ARIN

Nitekim, filmin yapımcısı Süha ARIN, Safranbolu'da Eylül/2003'teki Altın Safran Film Festivali sırasındaki, vefatından önceki son görüşmemizde, Safranbolu'da film festivallerine değil, kentin kültürel değerlerini öne çıkaran etkinliklere gereksinim olduğunu dile getirirken, Safranbolu'da Zaman filmine de değinerek, amacının olumsuzlukları göstererek, olumlu sonuca ulaşmak olduğunu ve bu amacın gerçekleştiğini söylemişti.

Ben de, Tarihi Kentler Birliği'nin 21-24 Ocak 2004 tarihleri arasındaki "Safranbolu Buluşması"nda yaptığım konuşmada, Safranbolu'da Zaman filmine özellikle değinmeyi ve konuşmama aşağıdaki açıklamalarla son vermeyi uygun bulmuştum:

(1976 Safranbolu'sunu belgeleyerek, Safranbolu'nun tanınmasında büyük katkısı olan Safranbolu'da Zaman filmi, şiirsel bir anlatımla, "Ve düşen damlalar gibi akıp geçen zaman, alıp götürdü bir çok şeyi Safranbolu'dan" sözleriyle başlayıp, geleceğe ilişkin dramatik bir öngörü içeren şu tümcelerle son bulur. "Anı olur zaman içinde Safranbolu; sevinç olur...Kimi zaman hüznün, kimi zaman övünç olur...Zaman içinde tarih olur...Kim bilir belki de çocukların düşlerinde gördükleri...masal olur; evvel zaman içinde Safranbolu".

Evet, 1976'ya kadar akıp geçen zaman, bir çok şeyi alıp götürmüş olabilir Safranbolu'dan. Ancak daha sonraki yıllar, korunan kent olarak başka bir şey koparamamıştır ondan. Ayrıca, zaman içinde anı, hüznün tarih ve nihayet masal olma olasılıklarının önüne de, korumacılıkla yıkılmaz bir set çekilerek, Safranbolu'nun zaman içinde hep sevinç ve övünç kaynağı olarak kalmasının yolu açılmıştır.)

Hasandede Kayası etekleri ile Dağdelen Camii çevresinden bir görünüm
- Safranbolu, zaman içinde hüznün, tarih ve masal değil, sevinç ve övünç kaynağı olmuştur -

Safranbolu'nun hüznün dolu anılarda ve tarihin derinliklerinde kalmayıp, korunarak yaşatılması gereğinin benimsenmesinde, Safranbolu'da Zaman filminin de, çok önemli işlevler üstlenmiş ve değerli katkılarda bulunmuş olduğu gerçeği, asla göz ardı edilmemelidir.

Bu filmi gerçekleştiren T.Turing ve Otomobil Kurumu'nun 2003 yılında kaybettiğimiz değerli Genel Müdürü Çelik GÜLERSOY ile kısa bir süre sonra 2004 yılı başında aramızdan ayrılan yönetmeni Süha ARIN'ı rahmet ve şükranla anmanın, Safranbolular için her zaman yerine getirilmesi gereken bir görev olduğu da unutulmamalıdır.